

κονομίας μας, ἔχει μεγάλως ἐξασθενήσει τὴν ἀνταγωνιστικὴν δύναμιν τοῦ προϊόντος ἐν τῇ Διεθνῇ Ἄγορᾳ, δι' ὃ καὶ ὀφείλομεν νὰ λάβωμεν ὅλα τὰ διὰ τὴν θεραπείαν τῆς καταστάσεως ἐνδεικνυόμενα μέτρα.

Παρήλθεν ἀνεπιστρεπτὴ ἡ ἐποχὴ τοῦ «laisser faire», καθ' ἣν τὸ Κράτος ἐθεάτο ἀδιάφορα τῆς εἰσαδήπουτε συμπεριφορᾶς τῶν διαφόρων φορέων τῆς παραγωγῆς καὶ τοῦ ἐμπορίου. Ἐπίσης καὶ ἡ ἐποχὴ τοῦ «σφᾶξέ με ἀγᾶ μου ν' ἀγιάσω», ὅτε ἀνοργάνωτος οὕσα ἡ γεωργικὴ παραγωγή ἐδέχετο ὡς μοιραίαν πᾶσαν εἰς βᾶρος τῆς ἔμμεσον ἢ ἄμμεσον ἐκμετάλλειαν. Τὸ σημερινὸν Κράτος κατέστη ἐνεργὸς καθοδηγητῆς καὶ συντονιστῆς τῶν προσπαθειῶν καὶ συμφερόντων τῶν παραγωγικῶν τάξεων, ὑποχρεοῦν συγγενεῖς ἢ ἀλληλεξαρτωμένους τομεῖς τῆς παραγωγῆς ἢ τῆς ἐμπορικῆς δραστηριότητος εἰς στενὴν μεταξὺ τῶν συνεργασίαν.

Ἐν προκειμένῳ, καθ' ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν Σταφιδικὴν Οἰκονομίαν, ἐξηρητημένην, ὡς γνωστὸν, ἐξ ὀλοκλήρου ἐκ παραγόντων ἐξωεθνικῶν, εἶναι ἔτι μᾶλλον ἐπιβεβλημένη ἡ λήψις ὅλων ἐκείνων τῶν μέτρων, ἅτινα θὰ συμβάλουν εἰς τὴν δημιουργίαν μιᾶς ἰσορροπίας. Καθ' ἡμᾶς, τὰ μέτρα ταῦτα δεόν νὰ εἶναι τὰ ἑξῆς:

Ἀποφασιστικὴ βελτίωσις τῆς ποιότητος τοῦ προϊόντος καὶ κατὰ ποιοτητα ταξινομήσις διὰ τῆς καθολικῆς συγκεντρώσεως τῆς σταφίδος. Ὁμαλὴ ἐμπορικὴ διακίνησις τῆς σταφίδος καὶ σταθερότης τῶν τιμῶν πρὸς περιθώρια ἐλαφρᾶς προοδευτικῆς τάσεως ἀνόδου τούτων. Ταῦτα θέλουν αὐτομάτως ἐπιτευχθῆ ὡς συνέπεια τῆς καθολικῆς συγκεντρώσεως, ὡς ἐκ τῆς ἐξαλείψεως τῶν ἐπηρεαζόντων ταῦτα παραγόντων τῆς ὑπὸ ἡ ὑπερπροσφορᾶς. Αὐστηρὰ προσήλωσις εἰς τοὺς κανόνας τῆς ἐντίμου καὶ συνεποῦς ἐμπορικῆς συναλλαγῆς, ἰδιαιτέρως μετὰ τῶν πελατῶν μας τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Διὰ τὴν ἀποδοτικὴν, πρὸς τὴν ἀνωτέρω κατεύθυνσιν, λειτουργίαν τοῦ ὅλου παραγωγικο-ἐμπορικοῦ μηχανισμοῦ τῆς Σταφιδικῆς Οἰκονομίας, τούτέστιν διὰ τὴν ἀξιοποίησιν τοῦ μὲθου τῶν 250.000 ἀτόμων σταφιδοπληκτικῶν καὶ τῶν 50.000 ἐργατῶν γῆς, σταφιδοσυσκευαστῶν, μεταφορέων, φορτοεκφορτωτῶν ἡραρῶν καὶ θαλάσσης, ἐπιβάλλεται ὅπως ἐφ' ὅσον, τὸ γενῶν ἔχον, δὲν καθίσταται ἐφικτὴ

ἡ οἰκιοθελὴς προσέγγισις πρὸς συνεργασίαν τῶν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ κυρίων παραγόντων τῆς Σταφιδικῆς Οἰκονομίας, τῶν ὠργανωμένων σταφιδοπαραγωγῶν καὶ τῶν συγκεντρωμένων σταφιδεξαγωγέων καὶ συσκευαστῶν, τὸ Κράτος, βάσει τῶν σημερινῶν ἀντιλήψεων περὶ ὀργανώσεως τῆς Οἰκονομίας καὶ τοῦ Δημοσίου Συμφέροντος, δεόν νὰ ἐπιβάλη ταύτην.

Εἶναι τῷ ὄντι τραγικῶς ἐιρωνικὸν νὰ ἐπισκιάζεται τὸ εὐχάριστον γεγονός τῆς αὐξήσεως τῆς παραγωγῆς σταφίδος, τῆς ὁποίας τὸ ἐπίπεδον φαίνεται ὅτι ἀπὸ τῆς προσεχούς ἐσοδείας ἐφεξῆς θὰ ἐγκατασταθῆ εἰς ὕψος ἀνωτερον τῆς τάξεως τῶν 90.000 τόννων, ἀπὸ τὴν ἀγωνίαν διὰ τὴν τοποθέτησιν αὐτῆς. Εἶναι ἀναγκαῖον διὰ τὴν σταθερότητα καὶ ἐπιβίωσιν τῆς Σταφιδικῆς Οἰκονομίας, ὅπως ἡ ἐξαγωγή ἀνέλθῃ εἰς ὕψος ἀνωτερα τῶν προπολεμικῶν τοιούτων, ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει οὐχὶ κατώτερα τῶν 8000 τῆς παραγωγῆς.

Ὅταν χώραι σταφιδοπαραγωγικαί, προηγμένα οἰκονομικῶς, κοινωνικῶς καὶ ἐπιστημονικῶς περισσότερον ἡμῶν καὶ εἰς ἅς ἡ ἐλευθερία τοῦ ἐμπορίου εἶναι πλήρης, ὡς ἡ Ἀμερικὴ καὶ ἡ Αὐστραλία, ὑπὸ τὴν πίεσιν τῶν πραγμάτων ἠναγκάσθησαν νὰ λάβουν νομοθετικὰ μέτρα διὰ τὴν σταθερότητα τῆς εὐκαθοῦς Σταφιδικῆς Οἰκονομίας τῶν, μολοντι τὸ πσοστὸν συμμετοχῆς αὐτῆς εἰς τὸ ἐθνικὸν εἰσόδημα καὶ τὸ ἐξαγωγικὸν ἐμπόριον τῶν χωρῶν τούτων εἶναι ἀμελητέον καὶ ὅτι ὑφίσταται μίᾳ ἀξιόλογος βᾶσις ἐσωτερικῆς καταναλώσεως, τι θὰ πρέπει νὰ πράξῃ ἡ χώρα μας, διὰ τὴν ὁποίαν ἡ σταφὶς ἀποτελεῖ βασικὸν πλουτοπαραγωγικὸν προϊόν; Πῶς θὰ δυνηθῇ ν' ἀνθῆξῃ εἰς τὸν ἐπιβαλλόμενον ἐξοντωτικὸν διεθνῆ συναγωνισμόν, ὅστις βαίνει διαρκῶς ἐντεινόμενος, ἄνευ συντονισμοῦ τῶν προσπαθειῶν καὶ συλλογικῆς δράσεως;

Οἱ καιροὶ οὐ μενεοῖ! Διὰ τὴν προκοπὴν καὶ ἐπιβίωσιν τῆς σταφιδοκαλλιεργείας ἐθνηκῆς παραγωγῆς, δεόν ν' ἀντιμετωπισθῶμεν τὴν κατάστασιν μὲ περισσότερον ρεαλισμὸν καὶ ἀμέσως. Καὶ τοῦτο, ἵνα ἀποτραπῆ ἡ δημιουργία, ἀργότερον, καθεστῶτος «φύλου κύκλου» διὰ τῆς εἰσαγωγῆς θεσμῶν παρακρατήματος ἢ ἐξαγωγικῶν εἰσφορῶν,